

des denne Overenskomst's Indhold er, og hvilke Betingelser Regjeringen har maattet gaae ind paa, for at faae Samtykke dertil fra Bankens Side. Det sees vel af Bekjendtgørelserne, betræffende Forhandlingerne angaaende Creditbevisernes Udstedelse i 1848, at Regjeringen da har taget en Reservation imod at Bankens Fortolkning af Octroyen skulde ansees for den rigtige, og at Regjeringen da ogsaa har givet et Slags Tilfagn om, at den ikke vilde udstede saadanne Creditbeviser uden Overenskomst med Banken, før det var afgjort ved Domstolene, om deslige Creditmidlers Udstedelse og Modtagelse i kongelige Kasser var stridende imod Bankens Rettigheder; men jeg skulde dog formene, at dette Tilfagn fra Regjeringens Side ikke kan være gjældende med Hensyn til de Creditbevisers Udstedelse, hvorom der nu er Tale. Regjeringen har vistnok ikke tænkt paa ved dette Tilfagn i 1848 at foregribe Fremtiden i en saadan Udstrækning, at det ogsaa skulde være bindende for den nuværende Rigsdag. Det forekommer mig derhos, at det var en simpel Pligt at fordre af Banken, naar den troer at have denne Rettighed, at den lader denne Rettighed gjøres gjældende, og søger det Spørgsmaal afgjort paa den Maade, som Banken troede at kunne fordre det afgjort paa, og jeg troer ikke, at det kan være Folkethingets Sag at fremkalde en saadan umiddelbar Afgjørelse, men derimod at forholde sig efter dets egen Opfattelse af Forholdene. Jeg maa derfor anbefale Forsamlingen det under Nr. 38 stillede Forslag.

Formanden: Forslaget under Nr. 37 er altsaa tilbagetaget af den ærede Rigsdagsmand? Saaledes troer jeg i det mindste at burde opfatte det.

Bregendahl: Ja! naar det ingen Understøttelse finder i Forsamlingen, saa instisterer jeg ikke paa, at det skal blive staaende.

Formanden: Er dette at opfatte saaledes, at dette Forslag er taget tilbage eller skal det blive staaende?

Bregendahl: Jeg forlanger ingen Afstemning, naar Ingen optager det.

Jespersen: Jeg optager det.

Formanden: Det er altsaa i hvert Tilfælde optaget.

Otterstrøm: Det under Nr. 37 stillede principale Endringsforslag er af en meget betænkelig Natur. Et Spørgsmaal af den største Bigtighed, forsaavidt som det sigter til en Tilfidesættelse af en af de betydeligste af National-Bankens oktroymæssige Rettigheder fastes her ind i en Sag, hvor det udrevet af sin Forbindelse med Octroyens øvrige Bestemmelser udsættes for let at kunne finde en aldeles tilfældig Afgjørelse, uden at være tilstrækkelig belyst eller at have fundet den modne Overveelse, som det efter sin Besskaffenhed maatte kræve. Bankens Bestyrelse har modsat sig, at Creditbeviserne modtages som Betaling i Almindelighed i Statens Opbejlinger og de offentlige Kasser, fordi det vilde være stridende imod Bestemmelserne i Nationalbankens Octroys 42de Paragraph, hvorefter Nationalbankens Sedler skulde være det mest repræsentative Betalingsmiddel, som skal gjælde mellem Mand og Mand og modtages i de offentlige Kasser, og hvilken Indvending man end maatte have imod denne Paastand, saa vilde det dog være unaturligt om den lovgivende Magt vilde opkaste sig til Dommer i Sagen. Banken er et oktroymæssigt Institut, og et Institut, til hvilket Staten har stillet sig i et særegent Forhold. Ved Octroyen er der paalagt Banken Forpligtelser mod Staten; men Staten har tillige derved paadraget sig Forpligtelser mod Banken af en ualmindelig Natur, og der er givet de høitideligste Forsikringer fra Statsmagtens Side om, at der aldrig vil skee eller blive tilstædet, at der skee noget Indgreb i Bankens ved Octroyen hjemlede Rettigheder og Friheder. Naar der maatte opstaae Dissens mellem Statsmagten og Bankens Bestyrelse, vilde det altsaa være stridende mod Forholdets Natur, om Statsmagten selv vilde tiltage sig Afgjørelsen af en saadan Strid, istedet for at overlade den til en uden for begge Parter staaende Magt, nemlig den dømmende. Dette vil ogsaa være analogt med den Bestemmelse, som indeholdes i Nationalbankens Octroy, Paragraph 35, hvorefter det er paalagt den kongelige Comissarius, naar der af Directionen maatte